

Teorijska razmatranja prevođenja višejezičnih i višeazbučnih tekstova: pripovetka Davida Albaharija „Učenje ćirilice“ i prevod Elen Elias-Bursać

Višnja Krstić

Independent Researcher, SERBIA

visnja.krstic@gmail.com

Pripovetka Davida Albaharija „Učenje ćirilice“, koju je sa srpskog na engleski prevela Elen Elias-Bursać, kombinuje tri jezika – srpski, engleski i severnoamerički indijanski jezik plemena Crna Noga – i dva pisma – latinicu i ćirilicu. Ovaj rad obrađuje Albaharijevu pripovetku i njen prevod na engleski kako bi istražio obrasce destabilizacije koncepata *intra-* i *interlingvalnog prevođenja* u višejezičnom tekstu. Glavni argument ovog rada jeste da prevodilačke relacije nisu unapred date, već se moraju kontekstualno određivati u svakom zasebnom slučaju. Prevod Elias-Bursać, koji izrazito vodi računa o multilingvalnom i grafičkom aspektu, remeti inače predvidivo ponašanje jezika „izvornika“ i jezika „ciljanika“. Zalažući se za adaptivnu minimalnu jedinicu prevođenja, ovaj rad usvaja metonimijski pristup koji je Džin (2017) razvio u kontekstu „bliskog“ i „udaljenog“ čitanja i prilagođava ga prevodilačkim potrebama. Asimetrija između „izvornika“ i „ciljanika“, zajedno sa adaptivnom minimalnom jedinicom prevođenja, potvrđuje značaj kontekstualnog okvira u proučavanju prevodilačkih relacija multilingvalne književnosti.

KLJUČNE REČI: *intralingvalno prevođenje; interlingvalno prevođenje; izvornik/ciljanik; književno prevođenje; minimalna jedinica prevođenja.*

Теоријска разматрања превођења вишејезичних и вишеазбучних текстова: приповетка Давида Албахарија „Учење ћирилице“ и превод Елен Елијас-Бурсаћ

Višnja Krstić

Independent Researcher, SERBIA

visnja.krstic@gmail.com

Приповетка Давида Албахарија „Учење ћирилице“, коју је са српског на енглески превела Елен Елијас-Бурсаћ, комбинује три језика – српски, енглески и северноамерички индијански језик племена Црна Нога – и два писма – латиницу и ћирилицу. Овај рад обрађује Албахаријеву приповетку и њен превод на енглески како би истражио обрасце дестабилизације концепата *интра-* и *интерлингвалног превођења* у вишејезичном тексту. Главни аргумент овог рада јесте да преводачке релације нису унапред дате, већ се морају контекстуално одређивати у сваком засебном случају. Превод Елијас-Бурсаћ, који изразито води рачуна о мултилингвалном и графичком аспекту, ремети иначе предвидиво понашање језика „изворника“ и језика „циљаника“. Залажући се за адаптивну минималну јединицу превођења, овај рад усваја метонимијски приступ који је Џин (2017) развио у контексту „блиског“ и „удаљеног“ читања и прилагођава га преводачким потребама. Асиметрија између „изворника“ и „циљаника“, заједно са адаптивном минималном јединицом превођења, потврђује значај контекстуалног оквира у проучавању преводачких релација мултилингвалне књижевности.

КЉУЧНЕ РЕЧИ: *интралингвално превођење; интерлингвално превођење; изворник/циљаник; књижевно превођење; минимална јединица превођења.*